

Campioni ai marii controversse

17 iunie 2004

Gili Cârstea

Conceptul larg al marii controversse a fost de la început o credință de bază a mișcării advente. Pionierii au reușit să străpungă ceața interesului egoist pentru siguranță personală, lansând o mișcare spre spațiile largi ale conflictului universal, acolo unde noul orizont punea lucrurile într-o perspectivă diferită. Ei fascinau creștinismul cu vestea surprinzătoare că a început judecata, iar aceasta trebuia văzută în cadrul larg al conflictului dintre adevăr și minciună.

Dintre toți, sora White a fost cea mai insistentă la acest subiect. Opera ei vastă stabilește fără dubii un sistem de referință în care marea controversă este pivotul central. Crucea se află în centrul marii controversse deoarece acolo Dumnezeu a clarificat principiile de guvernare ce se aflau în conflict. Ea vorbește cel mai bine despre caracterul lui Dumnezeu și maniera în care El interacționează cu vasta Lui creațiune.

Așa se face că, ori de câte ori adevărul a riscat să fie sufocat de o religie fără putere, Dumnezeu a trimis mesageri care să aprindă o lumină în această umbră, neglijată și evitată zonă a adevărului prezent.

În anii '50, poporul nostru a făcut un pas decisiv pe drumul de întoarcere în „creștinismul de bază,” cum numesc teologii noștri confuzia din lumea creștină de azi. Ni s-a părut că vom avea mai mult succes misionar prin renunțarea la ceea ce era unic în solia noastră. Dumnezeu nu ne-a lăsat fără o avertizare serioasă. El a ridicat o voce puternică și cât se putea de autoritară, ca nimeni să nu poată spune că a fost o problemă cu solul. Fratele Andreasen a fost un eminent profesor adventist și autoritate incontestabilă a teologiei adventiste, recunoscut la nivel mondial ca fiind specialistul nostru în domeniul doctrinei sanctuarului. Cartea lui, *The Sanctuary Service*, nu prezintă planul de mântuire în lumina îngustă a interesului egoist pentru salvare personală, ci în cadrul larg al marii controversse. În acest cadru, Dumnezeu S-a oferit să aducă vindecare și pace în universul nostru sfâșiat de război, nu prin violență sau decrete dictatoriale, ci prin oferta uluitoare de a supune cazul Său investigării deschise și imparțiale.

În ultima jumătate de secol, biserica a fost supusă unui tir neîntrerupt de voci care contestau scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice. Poporul nostru a fost făcut să creadă că marea controversă a fost încheiată la cruce, că biruința asupra păcatului nu va fi câștigată pe acest pământ, că nu va exista nici o Mireasă a lui Hristos îmbrăcată cu în strălucitor și curat, iar această credință despre ultima generație ar fi un vis frumos din secolul trecut. Nici de această dată Dumnezeu nu ne-a lăsat să ne depărtăm de solia noastră vitală fără avertizări serioase. Robert J. Wieland a scris un articol superb, intitulat „Dumnezeu... în instanță?” arătând că, deși judecata a început, curtea nu așteaptă o sentință în cazul nostru, ci în cel al lui Dumnezeu. Aici se

judică guvernarea și caracterul Său, iar martorii sunt chemați să se decidă pentru cine vor depune mărturie. A.Graham Maxwell se alătură și el acestei solii de har vindecător (vezi articolul Cum câștigă Dumnezeu procesul). El duce solia neprihănirii lui Hristos către nivelul următor, acolo unde aceasta urmează să se unească cu solia îngerului din Apocalipsa 18. El așează planul de mântuire în cadrul larg al controversii universale. Ca și predecesorii lui, el vede judecata urmărind corectitudinea guvernării lui Dumnezeu, iar caracterul Lui se află în centrul atenției în aceste zile tensionate ale sfârșitului.

Aceasta este o vreme pentru seriozitate maximă și umilință înaintea Domnului. Deciziile noastre au consecințe veșnice, infinit mai vaste decât mântuirea personală. Să ne rugăm ca îngerul bisericii noastre să se întoarcă cu toată inima la solia foarte prețioasă care a făcut din noi un popor al judecății, ca să nu se spună odată despre noi cum s-a spus despre înaintașii noștri: „Oh, de M-ar asculta poporul Meu, de ar umbla Laodicea în căile Mele! Într-o clipă aș înfrunța pe vrăjmașii lor...”

Israelul nu a dorit să umble în căile Domnului și nu a putut fi vindecat. Va dori Laodicea să ducă procesul lui Dumnezeu la un final rapid și așteptat cu mare interes de universul spectator?
